

ΜΟΥΣΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Στον Μότσαρτ, όταν πιά μεσουρανούσε, παρουσίασε κάποτε ένας νεαρός μουσικός μερικές του συνθέσεις και του ζήτησε τη γνώμη του, για διάφορα σημεία τους και στο τέλος τόν ρώτησε για κάποιο νεωτερισμό του, στη διατύπωση του όποιου συναντούσε πολλές δυσκολίες. 'Ο Μότσαρτ εδιάβασε προσεχτικά τὸ χειρόγραφο, ἐζήτησε τὴν κάθε λεπτομέρεια, πὸς τοῦ ὑπέδειξε ὁ νεαρὸς συνθέτης καὶ σταμάτησε στὸ νεωτερισμὸ:

—Βλέπετε, αὐτὸ ἐδῶ—τοῦ εἶπε—εἶνε ἀντίθετο πρὸς κάθε μουσικὸ κανόνα. Θάπρεπε νὰ προσαρμόζεσθε γιὰ τὴν ᾠρα τουλάχιστοι, σ' ἔτι ἔχει καθιερωθῆ. Ἀφήσετε τοὺς νεωτερισμοὺς γι' ἀργότερα. Ἐἴστε ἀκόμα πολὺ νέος.

—Μὰ σεις ἦσατε πολὺ νεώτερός μου, σχεδὸν παιδί ἀκόμη, όταν εἶχατε τολμήσει νὰ μὴ σεβασθῆτε τὴν παράδοση.

—Συμφωνῶ, τοῦ ἀπάντησε κάπως ξηρὰ ὁ μεγαλοφυῆς συνθέτης, ἀλλὰ τότε ποτὲ μου δὲν ρώτησα μὲ ποιὸν τρόπο μποροῦσε νὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ παραβίαση.

'Ο συνθέτης καὶ ἀρχιμουσικὸς τοῦ περασμένου αἰῶνος Χέλμπερπεργκερ παρατήρησε, κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς μεγάλης συναυλίας, πὸς διηρόθυνη στὴ Βιέννη, τὸν ποιητὴ Μπασουεφέλντ νὰ κουβεντιάζῃ σχεδὸν ἐξακολουθητικὰ μὲ τὸν διπλανὸ του καὶ ἀκόμα νὰ γελᾷ συχνὰ σὲ σημεῖο πὸς νὰ ἐνοχλῆ καὶ τοὺς ἄλλους ἀκροατὰς. Στὸ διάλειμα ἔσπευσε νὰ συναντήσῃ τὸν ταρᾶξια καὶ τοῦ εἶπε θυμωμένος:

—Δέχομαι νὰ μὴ μὲ προσέχῃς, νὰ μὴ μὲ χειροκροτῆς, ἀκόμα καὶ νὰ κουβεντιάζῃς, όταν διευθῶνω. Μὰ νὰ ἐνοχλῆς τοὺς ἄλλους μὲ τὰ γέλια σου μοῦ εἶνε ἀνυπόφορο. Δὲν μὲ εἶδες πιστεύω ποτὲ μοῦ νὰ γελῶ, όταν παίζονται οἱ κωμωδιὲς πὸς γράφεις!